

Η Ελένη Ζαρούλια αποπέμφθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης. Στη φωτογραφία, σε παλιότερη ομιλία της με το αγαπημένο φούτερ των Ευρωπαίων εθνικοσοσιαλιστών

Η κυρία Ζαρούλια, το Συμβούλιο της Ευρώπης και η συζήτηση για το ενδεχόμενο απαγόρευσης της Χρυσής Αυγής

Του **Δημήτρη Ψαρρά**

Τον Ιανουάριο του 2013 τέθηκε υπό αμφισβήτηση η συμμετοχή στο Συμβούλιο της εκπροσώπου της Χρυσής Αυγής καθώς και του εκπροσώπου του Γιόμπικ, Γκάουντι Νάγκι, διότι τα δύο αυτά κόμματα παραβιάζουν με τις αντισημιτικές και ρατσιστικές τους θέσεις τις αρχές του Συμβουλίου.

Η πολιτική αντιπαράθεση σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης της εγκληματικής δραστηριότητας της Χρυσής Αυγής δεν περιορίζεται στα ελληνικά σύνορα. Όσο πλησιάζουν οι ευρωεκλογές τόσο το φαινόμενο του νεοναζισμού απασχολεί τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, οι οποίοι ανησυχούν ιδιαίτερα με το ενδεχόμενο εξάπλωσης του ρατσιστικού και εθνικιστικού δηλητηρίου σε όλη την ήπειρο.

Η πιο ενδιαφέρουσα σχετική συζήτηση έγινε στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, με αφορμή την Εκθεση που συνέταξε ο Σουηδός βουλευτής της Σοσιαλιστικής Ομάδας Γιόνας Γκούναρσον με τίτλο «Η στρατηγική για την πρόληψη του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας στην Ευρώπη».

Συντριπτική πλειοψηφία

Η Εκθεση υπερψηφίστηκε με συντριπτική πλειοψηφία (84 έναντι 2). Οι μόνοι που την καταψήφισαν ήταν οι εκπρόσωποι του ολλανδικού ακροδεξιού Κόμματος Ελευθερίας και του ουγγρικού Γιόμπικ.

Στο υπόμνημα που συνόδευε την Εκθεση ο κ. Γκούναρσον στέκεται ιδιαίτερα στην Ελλάδα και αναφέρεται στις δυσκολίες αντιμετώπισης του νεοναζισμού:

«Η περίπτωση της Χρυσής Αυγής είναι εξαιρετικά ανησυχητική, διότι πρόκειται για ένα νεοναζιστικό κόμμα τα μέλη του οποίου επιδίδονται σε βίαιες ενέργειες εναντίον θυμάτων

από μειονότητες και το οποίο έχει επίσης 18 βουλευτές που εκλέχτηκαν στη Βουλή με τη δημοκρατική ψήφο.

»Τον Σεπτέμβριο του 2013 η δολοφονία του Παύλου Φύσσα υπήρξε η τελευταία σε μια σειρά βίαιων επιθέσεων που διενεργήθηκαν από μέλη ή οπαδούς της Χρυσής Αυγής. Αυτή η περίπτωση προβλήθηκε από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης, ενώ πολλές άλλες στο παρελθόν δεν είχαν την ίδια τύχη. Η δολοφονία οδήγησε στη σύλληψη ορισμένων μελών της Χρυσής Αυγής, περιλαμβανομένων και μελών του Κοινοβουλίου, με την κατηγορία της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση.

»Την ίδια περίοδο, τον Οκτώβριο του 2013, η Επιτροπή Ισότητας και Κατά των Διακρίσεων συζήτησε τη νομική και πολιτική βιωσιμότητα της απαγόρευσης πολιτικών κομμάτων τα οποία καλλιεργούν το μίσος και την εχθρότητα εναντίον ορισμένων ομάδων του πληθυσμού. Ο κ. Τόμας Μάρκερτ, διευθυντής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη Δημοκρατία μέσω του Νόμου (Επιτροπή Βενετίας), ξεκαθάρισε ότι δεν επιτρέπουν παρόμοια απαγόρευση όλα τα κράτη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επιπλέον, ακόμα και στις χώρες όπου προβλέπεται απαγόρευση, αυτό είναι ένα μέτρο το οποίο εφαρμόζεται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις. Αυτό δεν αποκλείει τον ποινικό καταλογισμό σε μέλη του κόμματος τα οποία χρησιμοποιούν ρητορική μίσους ή διαπράττουν εγκλήματα μίσους».

Στη συνέχεια ο κ. Γκούναρσον αναφέρεται στην ιδιαίτερη συνάντηση που είχε με τον κ. Νιλς Μούιζνιεκς, τον Επίτροπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. «Μου είπε ότι θεωρεί την κατάσταση στην Ελλάδα τόσο σοβαρή ώστε θεώρησε απαραίτητο να προτείνει μια αναθεώρηση του νόμου, έτσι ώστε να επιτρέπεται η απαγόρευση κομμάτων, κάτι που δεν ισχύει μέχρι στιγμής».

Σύμφωνα με την Εκθεση, «η κατάσταση στην Ελλάδα έχει πράγματι φτάσει σε ένα πρωτοφανές επίπεδο κρισιμότητας ως προς την ανάδυση του ρατσισμού, του μίσους και της μισαλλοδοξίας. Είναι εξαιρετικά ανησυχητικό το γεγονός ότι εκλέχτηκε στο κοινοβούλιο ένα κόμμα το οποίο χρησιμοποιεί σύμβολα εμπνευσμένα από τον ναζισμό, ενώ τα μέλη του μιλούν για την ανωτερότητα και την κατωτερότητα λαών. Εντούτοις, κατά τη γνώμη μου, είναι σημαντικό να έχουμε στο νου μας ένα βασικό ερώτημα: για ποιο λόγο οι εκλογείς ψήφισαν τη Χρυσή Αυγή; Το σημαντικότερο είναι να αναζητήσουμε τις βασικές αιτίες που τρέφουν τον ρατσισμό και να συγκρουστούμε με τις ιδεολογίες αυτού του είδους».

Ο κ. Γκούναρσον αποδίδει ιδιαίτερη ευθύνη στους πολιτικούς, οι οποίοι οφείλουν «να επαγρυπνούν απέναντι σ' αυτά τα φαινόμενα και να απορρίπτουν σταθερά τον ρατσισμό, το

μίσος και τη βία. Δυστυχώς, πολύ συχνά οι πολιτικοί καταφεύγουν σε λαϊκίστικη και μισαλλόδοξη ρητορεία, ακόμα και αυτοί που προέρχονται από τα μεγάλα κόμματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι ελεύθεροι να εκφράζουν διαφορετικές θέσεις ως προς τις πολιτικές της μετανάστευσης και της ενσωμάτωσης αλλοδαπών, αλλά θα πρέπει να αποφεύγουν τον στιγματισμό ομάδων του πληθυσμού».

Ως προς τον τρόπο που μπορεί να επηρεάσει τα πράγματα σε κάθε χώρα το Συμβούλιο της Ευρώπης, ενδιαφέρον έχει η εξέλιξη της υπόθεσης Ζαρούλια, την οποία περιγράφει αναλυτικά η Εκθεση Γκούναρσον.

Δύο υπό αμφισβήτηση

Ως γνωστόν, τον Ιανουάριο του 2013 τέθηκε υπό αμφισβήτηση η συμμετοχή στο Συμβούλιο της εκπροσώπου της Χρυσής Αυγής καθώς και του εκπροσώπου του Γιόμπικ, Γκάουντι Νάγκι, διότι τα δύο αυτά κόμματα παραβιάζουν με τις αντισημιτικές και ρατσιστικές τους θέσεις τις αρχές του Συμβουλίου. Τότε διαπιστώθηκε ότι δεν είναι δυνατόν να αποσυρθούν παρά μόνο με την επιλογή της εθνικής αντιπροσωπείας καθενός από τους δύο. Τελικά αυτό έγινε μόλις φέτος, με την ελληνική αντιπροσωπεία να αποσύρει την κυρία Ζαρούλια, ενώ η ουγγρική αντιπροσωπεία διατήρησε τον κ. Νάγκι.

Καταλήγοντας ο κ. Γκούναρσον καλεί την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου να αναρωτηθεί αν είναι αρκετές οι εγγυήσεις που έχουν τεθεί για την προστασία από τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία. Αφού ξεκαθαρίζει ότι δεν υποστηρίζει τη θέσπιση φίλτρων εναντίον κάποιων κομμάτων, εισηγείται να λαμβάνονται μέτρα εναντίον όσων δεν σέβονται την υπογραφή τους στην αποδοχή των βασικών αρχών του Συμβουλίου.